

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319205361
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1319205361.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Katarína Slováčeková a Mgr. Andrea Hadnagyová v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí C., D. E. F. X, dieťa rodičov: matka - G. G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, I. J., štátna občianka SR a otec - K. G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, korešpondenčná adresa: M. XXX, L., štátny občan SR, o nahradenie prejavu vôle otca a o zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04.08.2020, č.k. 37P/259/2019-187, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. udelil matke za otca súhlas k vycestovaniu maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do Poľskej republiky počas vyslania matky na diplomatické miesto na N. O. C. M. vo P., vo výroku II. zmenil úpravu styku otca s maloletým tak, že otec má právo sa s maloletým stretávať posledný víkend v mesiaci január, marec, máj, september, november každého kalendárneho roka od štvrtka 17.00 hod. do nedele 18.00 hod., s výnimkou sviatkov a školských prázdnin v Poľskej republike, s tým, že otec si dieťa prevezme aj odovzdá v mieste prechodného pobytu matky vo P., posledný víkend v mesiaci február, apríl, jún, október každého kalendárneho roka od štvrtka 17.00 hod. do nedele 14.00 hod. s výnimkou sviatkov a školských prázdnin v Poľskej republike, s tým, že otec si dieťa prevezme aj odovzdá v mieste trvalého pobytu starej matky maloletého v L., C. X, počas prázdnin a sviatkov vyhlásených Ministerstvom školstva Poľskej republiky každý kalendárny rok počas zimných prázdnin od soboty predchádzajúcej začiatku zimných prázdnin od 10.00 hod. do nasledujúcej soboty do 14.00 hod., s tým, že otec si dieťa prevezme aj odovzdá v mieste trvalého pobytu starej matky maloletého v L., C. X, každý kalendárny rok počas letných prázdnin od soboty predchádzajúcej začiatku letných prázdnin od 10.00 hod. do 31.7. do 14.00 hod., s tým, že otec si dieťa prevezme aj odovzdá v mieste trvalého pobytu starej matky maloletého v L., C. X, každý nepárny kalendárny rok, počas Veľkonočných sviatkov a prázdnin od Zeleného štvrtka od 17.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 14.00 hod., s tým, že otec si dieťa prevezme aj odovzdá v mieste trvalého pobytu starej matky maloletého v L., C. X, každý párny kalendárny rok počas Vianočných sviatkov a prázdnin od 29.12. od 10.00 hod. do 02.01. do 18.00 hod. nasledujúceho roka, s tým, že otec si dieťa prevezme aj odovzdá v mieste prechodného pobytu matky vo P., každý nepárny kalendárny rok počas Vianočných sviatkov a prázdnin od 23.12. od 10.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod., s tým, že otec si dieťa prevezme aj odovzdá v mieste trvalého pobytu starej matky maloletého v L., C. X P. L., vo výroku III. návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností zamietol, vo výroku IV. zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/273/2017-163, zo dňa 13.12.2018, v časti o úprave styku otca s maloletým, vo výroku V. o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Vec právne posúdil podľa § 26, § 25 ods. 1,2, § 35, § 43 ods.1, zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine), § 38 ods. 1,2, zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP). O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP. Za preukázané mal, že matka má ako diplomatický zamestnanec G. N. P. Q. R. N. C. M. (ďalej len G. C.), podľa rozhodnutia generálneho tajomníka služobného úradu G. C. možnosť vycestovať do Poľskej republiky ako dočasne vyslaná na diplomatické miesto N. O. (N.) vo P., po zmene termínu nástupu od 01.02.2021 na obdobie min. 3 rokov. Uviedol, že matka mala záujem sa s otcom dohodnúť, navrhujúc mu aj novú úpravu styku prispôsobenú vzdialenosti bydliska maloletého v zahraničí. K dohode rodičov však nedošlo, keď otec takýto súhlas matke nedal a na vzniknutú situáciu reagoval samostatným návrhom, navrhujúc na obdobie vyslania matky zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie zisťoval názor maloletého so záverom, že maloletý vzhľadom na vek a rozumovú vyspelosť vedel vyjadriť svoj názor. Uviedol, že pri vyjadrení pred súdom maloletý popísal pozitívny vzťah k obojmu rodičom, popísal svoje pekné zážitky s rodičmi a tiež uviedol, že v Poľsku ešte nebol, ale rád by šiel, aj keď tam mama bude pracovať, čím poprel otcom uvádzané tvrdenia o jeho nechote vycestovať. Maloletý tiež uviedol, že videl fotky školy v Poľsku a páčila sa mu, tatino by mohol chodiť do Poľska za ním a on by chodil na Slovensko navštevovať kamarátov. Súd prvej inštancie uviedol, že po zvážení všetkých dôkazov pri zistenej nezhode rodičov dospel k záveru, že je potrebné návrhu matky vyhovieť a udeliť jej za otca súhlas na vycestovanie maloletého do Poľskej republiky na dobu trvania jej dočasného vyslania na diplomatické miesto N. vo P.. Za preukázané mal, že vycestovanie je pre maloletého prospešné a je v jeho záujme, keď maloletý má záujem do Poľska s matkou vycestovať a nová škola vo P. sa mu páči. S názorom otca, že vycestovaním maloletého do zahraničia bude neprimerane obmedzené jeho právo na rodičovskú výchovu nesúhlasil, keď matka podporuje ich stretávanie a bola ochotná sporadicky privieť maloletého otcovi aj na územie Slovenska. Dôvodil, že v rozhodnutí upravil široký styk otca s maloletým, berúc do úvahy vzdialenosť nového bydliska maloletého v zahraničí, s uložením povinnosti matke sporadicky odovzdávať maloletého otcovi na Slovensku. K námietkam otca uviedol, že Poľská republika je štátom Európskej únie, maloletý bude s matkou bývať v bezpečnom areáli pre zamestnancov N. vo P.. K námietke otca o možnej nedostatočnej starostlivosti matky o maloletého z dôvodu výkonu práce aj mimo štandardného pracovného času neprihliadol a uviedol, že matku považuje za dostatočne zodpovedného rodiča, ktorá v osobitných prípadoch zabezpečí maloletému dozor dospelšej osoby. Nezohľadnil ani námietky otca k výberu základnej školy v Poľsku, keď nebolo preukázané, že ide o nekvalitné vzdelávanie, keď navyše maloletý po návrate na Slovensko bude podstupovať rozdielové skúšky. Dôvodil, že nevzhladol dôvod na nespokojnosť otca k percentuálnemu vyčísleniu osobnej starostlivosti oboch rodičov o maloletého a uviedol, že zákon nestanovuje takýto percentuálny rozsah starostlivosti. Keďže v starostlivosti matky, ktorej je maloletý zverený nezistil žiadne nedostatky uviedol, že takéto rozhodnutie súdu si vyžaduje záujem maloletého, ktorý je prvoradý. Súhlasil s argumentáciou otca, že nie je možné správanie maloletého, ktorý v škole šikanoval spolužiaka prehliadať, avšak mal za to, že aj zmena prostredia so správnym vedením maloletého mu môže byť pri jeho náprave nápomocná, pričom za takéto zlyhania sú zodpovední obaja rodičia. Pokiaľ otec argumentoval celosvetovou situáciou v dôsledku šírenia ochorenia Covid-19 uviedol, že ide o celosvetovú pandémiu vírusu, pričom cestovanie aktuálne nie je obmedzené.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec, navrhujúc rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť, návrh matky zamietnuť a maloletého zveriť do jeho osobnej starostlivosti, matke určiť povinnosť platiť na maloletého výživné 500 eur mesačne k jeho rukám, a upraviť styk matky s maloletým počas letných školských prázdnin každoročne od prvého dňa prázdnin do posledného dňa prázdnin, počas všetkých sviatkov a všetkých prázdnin počas školského roka vyhlásených Ministerstvom školstva SR, každý párný týždeň od piatku od 19.00 hod. do nedele do 19.00 hod. tak, že matka si maloletého prevezme a odovzdá v mieste jeho bydliska a uložiť matke oznamovaciu povinnosť s pobytom maloletého v zahraničí v trvaní viac ako 3 dni. V prvom rade poukázal na vzájomné blízke vzťahové väzby s maloletým, ktoré už v čase konania o rozvod manželstva indikovali zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, odporúčanú aj kolíznym opatrovníkom, ktorá však pre kategorický nesúhlas matky, podporený jej negatívnymi krokmi, napokon nebola prijatá. Zdôraznil, že stretávanie s maloletým ako zodpovedný rodič nikdy nevymeškal, naopak, bol vždy pripravený sa o neho postarať aj mimo vyhradeného času. Poukázal na posledné náročné obdobie počas uzavretia škôl v období marec-jún 2020, kedy sa počas pandémie staral o maloletého vo výrazne dlhších intervaloch ako upravených v rozsudku. Práca z domu, ktorú má schválenú zamestnávateľom od marca 2020 a ktorú mu medzičasom zmenil na permanentný home office, mu túto úlohu výrazne uľahčila a tak má maloletý doposiaľ u neho plnohodnotné online vzdelávanie, ako aj komfortné trávenie voľného času. Uviedol, že svojho syna veľmi ľúbi, venuje mu všetok svoj voľný čas a energiu, snaží sa, aby traumy z rozchodu rodičov niesol čo najľahšie, príkladne sa

o neho stará, zabezpečuje mu kvalitnú a zdravú stravu, čisté oblečenie aj vhodné podmienky na učenie, zábavu aj oddych. Pomáha mu pri úlohách, strieda sa s matkou na rodičovských združeníach, aktívne sa s maloletým zapája do dobrovoľných aktivít školy. Učí ho osvojovať si počítačové zručnosti, základy fotografovania, maľovania, archeológie, naučil ho plávať, lyžovať, korčuľovať, bicyklovať. S maloletým trávi čas vždy plnohodnotne a zaujímavo, počas posledných prázdnin ho napr. naučil chytat' ryby, po čom vždy túžil, boli na turistických výletoch v horách, niekoľko dní strávili aj s kamarátmi maloletého pri jazere, navštívili galériu moderného umenia či slovenské hrady, zámky, na narodeniny mu kúpil elektrickú gitaru, ktorú si veľmi prial a zapísal ho na hudobný krúžok. Má záujem maloletému odovzdávať množstvo pozitívnych podnetov, byť mu chlapeckým vzorom, oporou a smerovať jeho život. Uviedol, že jeho starostlivosť veľmi vysoko hodnotila aj B. G. E. - odborníčka na porozvodové traumy detí, ktorá s maloletým a rodičmi pracovala. Uviedol, že maloletý sa na spoločne strávený čas teší, čo aj sám uviedol počas výsluchu na súde, takýto poznatok uviedol vo svojom hodnotení z prešetrenia pomerov v jeho bydlisku aj Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, rovnako ako potvrdil podmienky pre tvorivé a zaujímavé trávenie voľného času u neho, množstvo kníh, tvorivých hračiek, okolie pre vonkajšie aktivity. Uviedol, že maloletý veľmi ťažko niesol rozvod iniciovaný matkou, v poslednom období sa k nemu často túli, nedokáže zaspáť bez toho, aby ho nedržal za ruku. Tento stav kvalifikovala odborníčka B. G. E. ako kritický, a preto tiež odporučila matke, aby s akýmkoľvek vycestovaním počkala minimálne dva roky a aby tieto dva roky venovala na zlepšenie komunikácie rodičov, čo by malo výrazne pozitívny vplyv na prežívanie maloletého. Namietal, že súd prvej inštancie sa v rozsudku nevysporiadal nielen s ich vzájomným vzťahom s maloletým, ale aj so znevažovaním jeho role matkou v očiach maloletého. Matka relativizuje jeho rolu v živote maloletého, komentuje jeho činy v negatívnom svetle, vystavuje maloletého konfliktu lojality, manipuluje ním. Za zásadné pochybenie súdu považoval, že sa nevenoval a neriadil právom maloletého na pravidelný, rovnocenný a rovnoprávny osobný styk s obidvomi rodičmi, správne nezohľadnil najlepší záujem dieťaťa, miesto jeho obvyklého pobytu, známeho prostredia školy, bezpečia a stability výchovného prostredia, vyučovania v rodnom jazyku, voľnočasových aktivít a krúžkov, okruhu priateľov a spolužiakov, styku s príbuznými, starými rodičmi a v neposlednom rade aj zohľadnenie jeho aktuálneho psychického stavu. Namietal nevykonanie dokazovania ním navrhovaného znaleckého dokazovania, alebo výsluchu psychologičky B. G. E.. Po vynesení rozsudku preto vyhľadal detskú psychologičku G. G. S., ktorej stanovisko priložil k odvolaniu. Poukázal na nedostatočnú komunikáciu zo strany matky, ktorá mu blokuje telefonický kontakt s maloletým, odmieta mu odpovedať na legitímne otázky ohľadom jeho zdravotného stavu, školských povinností, cestovateľskej anamnézy, rizikových aktivít počas pandémie atď.. Namietal jej tvrdenia, že by cestoval na služobné cesty do P., namietal kvalitu školy vo P., absolvovanie vyučovania v anglickom jazyku, nesúhlasil s tvrdením, že pokiaľ má home office, môže pracovať hocikde a môže ísť za maloletým do Poľska a to odhliadnuc od nezmyselnosti a finančnej záťaže takého riešenia. Namietal postoj kolízneho opatrovníka, ktorý podľa neho v rozpore so záujmom maloletého v skutočnosti navrhol jeho styk s maloletým výrazne obmedziť. Namietal jeho neobjektívne stanovisko z 09.01.2020, ktoré vychádzalo iba zo šetrenia pomerov u matky. Nesúhlasil s odvolávaním sa súdu na správu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senec zo dňa 20.06.2018, ktorú počas pojednávania ani neobdržal. Namietal, že stanovisko Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 16.07.2020 zo šetrenia pomerov u neho, kolízny opatrovník Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Senec na druhom pojednávaní vôbec nezohľadnil. Nie je pravdou, že matka ho o svojom zámere upovedomila bezodkladne, keď matka mu oznámila túto informáciu v septembri 2019 pričom mala písomné potvrdenie už v januári 2019, na prípadnú rodičovskú dohodu ponechala dva týždne a vzápätí bez akejkoľvek snahy o dohodu podala návrh na súd. Súd uvádza údajnú informáciu od maloletého (vyplývajúcu zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senec zo dňa 20.06.2018), že „tatino často na mamu nadáva" pričom toto tvrdenie neoveril a opomenul jeho tvrdenia o opakovanom neprípustnom (vulgárnom) správaní matky. Namietal, že rozhodnutím súdu sa prakticky preruší jeho kontakt s maloletým, čo je porušením všetkých práv dieťaťa. Namietal stanovisko súdu k otázke pandémie, ktorý celý problém zľahčuje, keď aktuálne je veľmi reálne zatváranie škôl v Poľskej republike, je teda legitímna otázka, ako bude schopná matka skĺbiť pracovné povinnosti so starostlivosťou o maloletého. Mal za to, že postupom súdu bola matka zvýhodnená na jeho úkor, pri uplatňovaní práv mala priaznivejšie postavenie. Poukázal na nevykonateľnosť rozsudku z dôvodu určeného styku, ktorý si vyžaduje dvojnásobný počet dní dovolenky ako má k dispozícii, nereálne je aj finančné zaťaženie, náklady na ubytovanie v hoteloch vo P. a na letenky predstavujú minimálne 7.500 eur počas pobytu matky v zahraničí.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Zdôraznila, že predmetné konanie na nahradenie súhlasu otca s vycestovaním maloletého mimo územia Slovenskej

republiky sa vzťahuje na konkrétny termín vycestovania a to 01.02.2021. Uviedla, že na základe jej žiadosti zo súkromných dôvodov, pôvodný termín vycestovania na ambasádu v Poľsku jej zamestnávateľ zmenil, avšak ďalší posun termínu zo strany G. C., už nie je akceptovateľný. V prípade, že nebude do tohto termínu právoplatné rozhodnutie súdu a nebude môcť vycestovať, nemôže sa najbližšie dva roky uchádzať o pracovné vyslanie do zahraničia. Otcom predložené vyjadrenie z psychologického konzultácie u G. G. S. T. namietala pre jeho neobjektívnu, bez jej účasti na psychologickú konzultáciu a žiadala naň neprihliadať. Predmetná konzultácia otca bola spracovaná do písomnej správy neprofesionálne, iba na základe audiozáznamu zo súdneho pojednávania a tendenčnej výpovede otca. Záver, že maloletý nemá dobré vzťahy v kolektíve, že je pre neho náročné si vytvárať kvalitné vzťahy a zvykať si na nové podmienky, je zo strany psychologičky nezodpovedný, navyše vytvorený bez toho, aby maloletého aspoň trochu poznala. Uviedla, že otec neustále spochybňuje vedomosti maloletého z angličtiny, zavádza o jeho vzťahoch v kolektíve, o jeho správaní v škole (poukázala na záznam z pohovoru s rodičmi zo dňa 26.09.2019, informáciu od pani G., psychologičky CPPPaP Senec, hodnotenia zo ZŠ H. Q. spolu s hodnoteniami jeho znalostí angličtiny). Uviedla, že E. škola vo P., ktorú bude maloletý navštevovať má hlavný jazyk anglický, výučba poľského jazyka je prispôbená pre cudzincov, pričom školu navštevujú aj slovenské deti jej kolegov z ambasády, čo maloletému pomôže pri nástupe do novej školy. Ako dlhoročná zamestnankyňa G. C. v diplomatických službách má plnú podporu a garanciu ústretovosti zamestnávateľa, ktorý je informovaný, že vycestuje na vyslanie so synom, má možnosť pracovať z domu a maloletý bude mať zabezpečené všetky podmienky a zázemie minimálne v rozsahu, ako mal na území Slovenskej republiky. Cestovaním na Slovensko bude maloletý udržiavať väzbu na otca, rodinu, kamarátov a známe prostredie, pričom otec by mal cestovať za synom do Poľska za celý rok iba 5 krát na predĺžený víkend. Namietala tvrdenie otca o nevykonateľnosti rozsudku z dôvodu, že na takéto cestovanie nemá dostatok dní dovolenky a poukázala na jeho vyjadrenie, že z dôvodu permanentnému home office si môže dovoliť tráviť s maloletým viac času. Počet dní dovolenky, ktoré skutočne otec potrebuje je približne rovnaký, ako pri predchádzajúcom rozsudku. Zdôraznila, že prevzala 65% celkových nákladov realizácie s prepravovaním syna na Slovensko za otcom, preto za nepravdivé považovala tvrdenia otca o nezvládateľných jeho finančných nákladov na realizáciu styku s maloletým. Styk maloletého s otcom je vyváženou korektný a udrжанím počtu nocí, ktoré strávi otec so synom aj rovnaký s predchádzajúcou úpravou. Uvedomuje si úlohu otca a mužský vzor a nie je v jej úmysle akokoľvek ukrať otca na jeho stretávaní sa so synom. Snaží sa im zachovať plnohodnotný kontakt, čoho dôkazom je aj jej návrh stretávania sa. Poukázala na nevhodné správanie sa otca voči nej, na čo bol upozornený aj zo strany B. G. E., ku ktorej chodili na individuálne konzultácie. Animositu voči nej vedome, alebo nevedome prenáša na maloletého a znevažuje pred maloletým jej rozhodnutia. Jej návrhy otec neakceptuje, nie je možné sa s ním konštruktívne dohodnúť ani na jednoduchých veciach ohľadne maloletého. Uviedla, že otec nesleduje záujem maloletého, keď sa rozhodol zabrániť jej vycestovať, destabilizovať ju ekonomicky a narúšať jej súkromný život.

5. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca písomné vyjadrenie nepodal.

6. Otec sa vo vyjadrení k vyjadreniu matky zo dňa 23.11.2020 pridržiaval svojho stanoviska uvedeného v odvolaní. Uviedol, že tvrdenia matky nie sú založené na faktoch a pravdivých informáciách. Nesúhlasil s jej stanoviskom ohľadom finančných nákladov a potreby dovolenky na teoretické splnenie rozsudku. Zdôraznil významné obmedzenie jeho styku s maloletým napadnutým rozsudkom a jeho nevykonateľnosť.

7. Otec v podaní (doplnenie odvolania č.1) zo dňa 03.12.2020 namietal postup súdu prvej inštancie, keď z dokladov v spise vyplývajú vážne pochybnosti o nestrannosti a integrite rozhodujúceho súdu, keď pôvodný petít matky zo dňa 30.09.2019, napísaný neodborne a nevykonateľne, bol mesiac po prvom pojednávaní zmenený, na ktorom sú rukou dopísané zásadné a veľmi podrobné poznámky o jeho oprave a úprave. Takáto náhla a zásadná zmena vzbudzuje podľa neho dôvodné podozrenie, zdanie zvýhodňovania alebo zaujatosti, keď nie je zjavné kto uvedené poznámky napísal. Namietal, že súd napriek jeho výhradám a upozorneniu na neobjektívne stanoviská Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senec, tieto stanoviská prijal ako relevantné a riadil sa nimi pri rozhodovaní. Spochybnil postup súdu prvej inštancie, ktorý už dňa 03.11.2020 odoslal na odvolací súd, napriek tomu, že si dňa 02.11.2020 dohodol nahliadnutie do spisového materiálu. Uvedené podľa neho naznačuje manipuláciu a zasahovanie do priebehu procesu zo strany súdu prvej inštancie, keď matka vyvíja sústavný tlak na urýchlenie procesu.

8. Matka vo svojom vyjadrení zo dňa 09.12.2020 informovala, že predmetné konanie na nahradenie súhlasu otca s vycestovaním maloletého mimo územia Slovenskej republiky sa vzťahuje na konkrétny termín, na 01.02.2021, jeho splnenie je podmienkou pre jej nástup na nové pracovné miesto v zahraničí, čo je bez právoplatného rozsudku vylúčené.

9. Otec v podaní (doplnenie odvolania č.2) zo dňa 23.01.2021, poukázal na aktuálne pomery súvisiace s pandemickou situáciou a dištančným vzdelávaním maloletého, v dôsledku čoho sa s matkou niekoľkokrát dohodli o zmene starostlivosti a maloletý bol u neho v širšom ako upravenom rozsahu styku. V prebiehajúcom mesiaci január 2021 bol u neho 14 dní, maloletemu vytvoril nielen technické podmienky, spojenie so školou cez internet, vlastný notebook, je mu nápomocný pri vyučovaní, plnení domácich úloh, tvorbe projektov. Denne mu varí nutrične vyvážené obedy i večere, supluje tiež vzdelávanie v oblasti predmetov ktoré sú pri dištančnom vzdelávaní menej preferované, ako je telesná, hudobná a výtvarná výchova. Maloletý je u neho veľmi rád, neraz žiada, aby mohol zostať dlhšie. Príslušné rodičovské dohody, ktoré tvoria prílohu podania dokumentujú jeho ochotu a pripravenosť sa kedykoľvek o maloletého postarať. Uviedol, že svojho syna veľmi ľúbi, majú vytvorený veľmi blízky vzťah, jeho spôsob komunikácie, aktivity, zábava totiž plne reflektujú aktuálne potreby maloletého. Zdôraznil, že maloletý je naviazaný nielen na neho, ale aj na svojich kamarátov a spolužiakov, vytvára si veľmi potrebné vzťahy a pomerne často sa zdôveruje, že do zahraničia nechce odísť.

10. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 66 CMP, kedy nie je viazaný dôvodmi odvolania, s nariadením pojednávania v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 a § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

11. Otec v konaní pred odvolacím súdom zotrval na svojich odvolacích dôvodoch a návrhoch. Zdôraznil, že sa snažil s matkou kontaktovať a komunikovať v záujme dosiahnutia kompromisu, na jej strane však nenašiel potrebnú odozvu.

12. Matka v konaní pred odvolacím súdom zotrvala na dôvodoch svojho návrhu, svojich vyjadreniach a písomných podaniach. Uviedla termín svojho nástupu na N. vo P. dňa 01.05.2021. Vzťah otca a maloletého považovala za veľmi dobrý, keď maloletý má otca rád, rád s ním trávi čas, ktorý mu otec vyplnía rôznymi aktivitami. Potvrdila nemožnosť sa s otcom dohodnúť, keď sama trvá na vycestovaní maloletého, čo však otec zásadne odmieta. Mala za to, že aj v prípade jej pobytu vo P. má otec zabezpečený široký styk s maloleťým a je otvorená aj možnosti jeho širšieho rozsahu. Záujem maloletého na jeho odchode s ňou do P. videla v zmene prostredia, možnosti vzdelávania na medzinárodnej škole, získania nových skúseností, vzťahov a kamarátov.

13. Kolízny opatrovník v konaní pred odvolacím súdom odporučil napadnutý rozsudok potvrdiť majúc za to, že citová väzba medzi otcom a maloleťých zostane aj podľa novej úpravy zachovaná, keď matka prezentuje ochotu umožňovať styk otca s maloleťým aj nad rámec. Uviedol, že maloletý má vytvorené silné citové väzby na obidvoch rodičov, potvrdil veľmi dobrú starostlivosť otca o maloletého, ale aj stále pretrvávajúci konflikt rodičov a ich neefektívnu komunikáciu, v dôsledku čoho sa maloletý naďalej nachádza v konfliktnom prostredí.

14. Odvolací súd svojím rozhodnutím č.k. 11CoP/323/2020-317 zo dňa 20.04.2021 výrokom I. rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku I., II., IV. zmenil tak, že návrh matky zamietol. Výrokom II. rozsudok vo výroku III. potvrdil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Považoval za potrebné správne ustáliť pojmové vymedzenie predmetu konania vo vzťahu k návrhu matky, keďže v danom prípade nejde o nahradenie súhlasu otca s vycestovaním maloletého, ale o nahradenie súhlasu otca s premiestnením maloletého z územia Slovenskej republiky do Poľska. Premiestnenie maloletého na územie iného štátu je viazané na pracovné vyslanie matky do P. na N. C., na obdobie minimálne 3 rokov s možnosťou jeho predĺženia. Preto v takomto prípade nemožno hovoriť o nahradení súhlasu otca s vycestovaním maloletého, termín ktorý predpokladá krátkodobý pobyt v zahraničí (napr. počas dovolenky), ale dočasným premiestnením maloletého, majúcim za následok aj zmenu jeho bydliska, školského zariadenia a jeho celkového sociálneho a rodinného zázemia. Námiety otca vo vzťahu k postupu súdu prvej inštancie uvedené v jeho podaní (doplnenie odvolania č.1) zo dňa 03.12.2020 odvolací súd po ich preskúmaní vyhodnotil ako nedôvodné. Návrh otca na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní znaleckým dokazovaním zameraným na zistenie

psychického stavu maloletého, alternatívne výsluch B. G. E. a stanoviskom zamestnávateľa matky, zamietol ako nadbytočné.

15. V ďalšom uviedol, že v kontexte návrhu matky na súdne rozhodnutie a jeho dopadu na ďalší život a vývoj maloletého, bolo pri rozhodovaní potrebné vzájomne pomeriť záujem maloletého a jeho právo na starostlivosť od obidvoch svojich rodičov, právo otca maloletého vychovávať a starať sa o neho, s právom matky na jej súkromný a rodinný život a kariérny postup ako zamestnankyne G. C., predstavujúci dlhodobý pobyt v cudzine. Starostlivosť otca o maloletého, tak ako to vyplýva z vykonaného dokazovania odvolací súd vyhodnotil ako príkladnú, podporujúcu maloletého od jeho útleho veku vo všetkých oblastiach jeho života, ktorej výkon matka a kolízny opatrovník potvrdili. Udržanie a rozvíjanie vzťahových väzieb maloletého s otcom považoval odvolací súd pri rozhodovaní za kľúčové, ktoré by vzhľadom na jeho vek, mohli byť počas jeho niekoľkoročného pobytu v cudzine ohrozené. Doposiaľ nespracovaný rodičovský konflikt má zásadne negatívny dopad na psychický vývoj maloletého, ktorého prehlbenie premiestnením maloletého do iného štátu iba na základe rozhodnutia súdu a bez spoločného konsenzu rodičov, je možné predpokladať s najväčšou pravdepodobnosťou. Odvolací súd sa preto nemohol stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, ktorý záujem maloletého na takomto súdnom rozhodnutí, videl iba z pohľadu záujmu matky na lukratívnej pracovnej ponuke na G. C.. Súdom prvej inštancie upravený styk v napadnutom rozhodnutí, okrem toho, že predpokladá pravidelné cestovanie maloletého na Slovensko, významne obmedzí rozsah a spôsob starostlivosti otca o maloletého a ich vzájomný kontakt (na jeden víkend v mesiaci), ktorý bude za účelom využitia svojho práva na styk nútený tiež cestovať do Poľskej republiky, čo je nesporne spojené okrem iného aj s nemalými finančnými výdavkami. Odvolací súd súhlasí s námietkami matky vo vzťahu k odbornému vyjadreniu G. G. S. T. (na žiadosť otca po rozhodnutí súdu prvej inštancie), avšak za potrebné považoval zohľadňovať stanovisko psychologičky s ktorou v súvislosti s incidentom maloletého v škole a jeho problematickým správaním spolupracovali obaja rodičia (na ktoré aj matka vo svojom vyjadrení zo dňa 24.01.2020 poukazuje), že maloletý má v dôsledku rodičovského konfliktu narušenú psychickú stabilitu, stratil pocit bezpečia a dôvery vo svojich rodičov, uzavrel sa do seba, má narušené sebavedomie, pochybuje o sebe a cíti sa osamotený. Odvolací súd sa preto nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, že riešením problémov v správaní maloletého (údajná šikana v škole) je zmena prostredia maloletého.

16. Pokiaľ ide o zisťovaný názor maloletého súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 03.08.2020, odvolací súd prijal záver, že aj keď maloletý výslovne neodmietol možnosť s matkou „odísť“ do Poľskej republiky, nemožno jednoznačne ustáliť, že sa vyjadril aj s uvedením si dôsledkov dočasného premiestnenia do cudziny a jeho trvania. Z jeho vyjadrenia napokon vyplýva, že vo P. nebol, novú školu pozná z fotografií a nové prostredie z rozprávania od matky. Maloletý nemal predstavu o tom, ako sa bude v budúcnosti so svojim otcom stretávať, čo vyplýva zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pracovisko Senec z prešetrenia pomerov u matky a pohovoru s maloletým. V danom prípade preto nemožno takéto vyjadrenie maloletého pred súdom posúdiť ako jednoznačne prejavovaný názor maloletého dieťaťa, ktoré s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť by sa vedelo vyjadriť k otázke jeho premiestnenia do Poľskej republiky a k zmene jeho života, ktorá s takýmto krokom bezprostredne súvisí. Vyjadrenie maloletého Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Senec zo dňa 20.06.2018 vzhľadom na plynutie času a jeho neskoršie vyjadrenia, nie je možné v tomto konaní primárne zohľadňovať. Stotožnil sa s odvolacími dôvodmi otca vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie návrhu matky vyhovel. Matkou navrhované riešenie prostredníctvom rozhodnutia súdu, ktoré by jej napriek nesúhlasu otca umožnilo dočasne premiestniť maloletého do Poľskej republiky na obdobie minimálne 3 až 4 rokov, s následkom obmedzenia vplyvu otca na maloletého a oslabenia ich vzájomných väzieb (a to bez ohľadu na zistené vhodné podmienky matky pre starostlivosť o maloletého vo P.), nemohol odvolací súd, vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody vyhodnotiť ako riešenie, ktoré je jediné možné a spĺňajúce v prvom rade požiadavku záujmu maloletého. S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k návrhu matky vo výroku I. a súvisiacich výrokoch II., IV. zmenil podľa § 388 CSP a vo výroku III. rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil, poukazujúc na dôvody svojho rozhodnutia, čím odvolací návrh otca na zmenu zverenia maloletého stratil opodstatnenosť.

17. Na dovolanie matky maloletého Najvyšší súd SR svojím rozhodnutím sp. zn. 5Cdo/168/2021 zo dňa 24.02.2022 rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. apríla 2021, sp. zn. 11CoP/323/2020, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V bodoch 22.1 a 22.2 uviedol, že maloletý, ktorý je dieťaťom rozumovo vyspelým, pomerne jednoznačne na predmetnom pojednávaní vyslovil názor

žiť s matkou v Poľsku. Zároveň súdu uviedol i to, ako si predstavuje ďalšie stretávanie s otcom, priateľmi na Slovensku i školskú dochádzku po presťahovaní. Odvolací súd však spochybnil názor maloletého s tým, že jeho vyjadrenie pred súdom nemožno posúdiť ako jednoznačne prejavovaný názor dieťaťa, ktoré s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť by sa vedelo vyjadriť k otázke jeho premiestnenia do Poľska a k zmene jeho života, ktorá s takýmto krokom bezprostredne súvisí. Za stavu, že odvolací súd mal o prejavovanom názore pochybnosti, bolo potrebné, aby názor maloletého zisťoval presvedčivejším spôsobom. Zistiť názor dieťaťa je podstatné pre vymedzenie jeho najlepšieho záujmu, pričom pokiaľ sa súdu nezdal dostatočne určitý, bolo namieste ho zistiť inak, napríklad prostredníctvom psychologického vyšetrenia alebo cez kolízneho opatrovníka, resp. opätovne vypočuť, aby bol pre účely súdneho konania určitý. Odvolací súd teda pochybil pritom, ako posudzoval a ako sa vysporiadal s otázkou názoru maloletého prejavovaného v konaní pred súdom prvej inštancie.

18. Dovolací súd doplnil, že v súčasnej situácii vôbec nie je isté, či má konanie ďalej pokračovať, resp. či je reálny titul, na základe ktorého matka žiadala o udelenie súhlasu s dočasným vysťahovaním maloletého. Pokiaľ by totiž neexistoval právny dôvod konania, šlo by len o rozhodnutie súdu akademické, ktorého záväznosť do budúcnosti by v konkrétnej veci bola ľahko spochybniteľná, čo v žiadnom prípade nemôže byť žiadúce. Dovolateľka totiž v základnom konaní opakovane poukazovala na charakter svojho vyslania do zahraničia, ktoré je viazané na konkrétny termín (viď č. I. 93, 214, 277, 283, 287, 311), pričom po „prepadnutí“ termínu, nie je možné sa o vyslanie uchádzať dva roky. Posledným termínom, kedy mohla vycestovať bol 1. máj 2021. Napriek tomu v dovolaní na str. 11 tvrdí, že „nedošlo k zániku možnosti, aby bola pracovne vyslaná do Poľskej republiky“. V ďalšom konaní bude preto v prvom rade potrebné, aby súd zistil, nakoľko je jej vyslanie do Poľska v súčasnosti reálne a konkrétne, aké sú presné podmienky vyslania, a to nielen s odkazom na tvrdenia účastníkov konania, ale aj s odvolaním sa na predpisy a postupy ministerstva zahraničných vecí v takýchto situáciách. Dovolací súd tu zdôrazňuje, že súhlas s vysťahovaním sa musí týkať konkrétnej životnej situácie, s ktorou sa rodina maloletého vyrovnáva, pričom súd skúma všetky zložky najlepšieho záujmu dieťaťa (napr. zabezpečenie vzdelania a pod.) za súčasných podmienok v daný čas. Nie je možné v danom prípade vydať „bianko“ rozhodnutie súdu bez väzby na konkrétnu situáciu s tak závažnými dôsledkami pre maloletého a jeho rodičov. Pokiaľ bude zistené, že možnosť matky na vyslanie do Poľska je stále aktuálna, bude potrebné, aby odvolací súd odstránil nesprávnosti vytýkané týmto rozhodnutím, vrátane preukázania dosahov možného vplyvu.

19. Matka maloletého na výzvu odvolacieho súdu zo dňa 15.03.2023 uviedla, že sa bude uchádzať o pracovné vyslanie do Poľskej republiky na diplomatické miesto na N. O. P. P. s termínom reálneho odchodu 1. septembra 2026. Výber na uvedené miesto sa uskutoční pravdepodobne na prelome rokov 2025/2026.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 ods. 1 CSP), znova celú vec opätovne preskúmal, viazaný pritom právnym názorom najvyššieho súdu (z jeho tzv. zrušujúceho rozhodnutia), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65a § 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa je dôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b), písm. c) CSP) a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

21. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 38P/273/2017-163 zo dňa 13.12.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2019, bolo manželstvo rodičov rozvedené, maloletý bol na čas po rozvoде zverený do osobnej starostlivosti matke, zastupovanie maloletého a správa jeho majetku zostala v dispozícii oboch rodičov, otcovi uložil povinnosť platiť na maloletého výživné 200 eur mesačne a styk otca s maloletým okrem osobitnej úpravy počas školských prázdnin a sviatkov upravil počas párneho kalendárneho týždňa od stredy 15.00 hod. do štvrtka 18.00 hod., počas nepárneho kalendárneho týždňa od štvrtka 15.00 hod. do nedele 18.00 hod..

22. Predmetom konania je návrh matky o nahradenie súhlasu otca s premiestnením maloletého z územia Slovenskej republiky do Poľska, ktoré má byť viazané na pracovné vyslanie matky do P. na obdobie minimálne 3 rokov s možnosťou jeho predĺženia.

23. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku

maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

24. Ako uviedol odvolací súd vo svojom ostatnom rozhodnutí tým, že predmetom konania v danej veci je návrh matky na nahradenie súhlasu otca pri nezhode rodičov o podstatnej otázke týkajúcej sa maloletého dieťaťa a návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (návrh na zmenu zverenia maloletého), súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 35, § 26, § 25 ods. 1, 2, § 43 ods. 1, Zákona o rodine. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, avšak s jeho právnym záverom, ku ktorému na základe vykonaného dokazovania dospel, sa odvolací súd nestotožnil.

25. Odvolací súd taktiež považoval za potrebné správne ustáliť pojmové vymedzenie predmetu konania vo vzťahu k návrhu matky, keďže v danom prípade nejde o nahradenie súhlasu otca s vycestovaním maloletého, ale o nahradenie súhlasu otca s premiestnením maloletého z územia Slovenskej republiky do Poľska. Premiestnenie maloletého na územie iného štátu je viazané na pracovné vyslanie matky do P. na N. C., na obdobie minimálne 3 rokov s možnosťou jeho predĺženia. Preto v takomto prípade nemožno hovoriť o nahradení súhlasu otca s vycestovaním maloletého, termín ktorý predpokladá krátkodobý pobyt v zahraničí (napr. počas dovolenky), ale dočasným premiestnením maloletého (resp. ako uviedol dovolací súd s vysťahovaním maloletého) majúcim za následok aj zmenu jeho bydliska, školského zariadenia a jeho celkového sociálneho a rodinného zázemia.

26. Námitky otca vo vzťahu k postupu súdu prvej inštancie uvedené v jeho podaní (doplnenie odvolania č.1) zo dňa 03.12.2020, odvolací súd vo svojom ostatnom rozhodnutí po ich preskúmaní vyhodnotil ako nedôvodné. Návrh otca na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní znaleckým dokazovaním zameraným na zistenie psychického stavu maloletého, alternatívne výsluch B. G. E. a stanoviskom zamestnávateľa matky, zamietol ako nadbytočné.

27. Ako vyplýva z obsahu spisu, matka v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie mala pracovne vycestovať na diplomatické miesto do P., kam so sebou chcela vziať i maloletého A., ktorý mal v tom čase 8 rokov. Súd prvej inštancie považoval návrh matky za dôvodný a tomuto i vyhovel s úpravou styku maloletého, ktorý bližšie špecifikoval vo výroku II., čím zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/273/2017-163 zo dňa 13.12.2018.

28. Ako vyplýva z vyjadrenia matky, táto sa bude uchádzať o pracovné vyslanie do Poľskej republiky na diplomatické miesto na N. O. P. P. s termínom reálneho odchodu 1. septembra 2026. Výber na uvedené miesto sa uskutoční pravdepodobne na prelome rokov 2025/2026.

29. Prvoradým meradlom pre nájdenie modelu starostlivosti rodičov o dieťa je najlepší záujem dieťaťa (k významu pojmu najlepší záujem dieťaťa viď napr. nález ÚS ČR z 30. 12. 2014 sp. zn. I. ÚS 1554/14). Posúdenie naplnenia tohto merítka prináležalo súdu prvej inštancie, ktorý má povinnosť posudzovať vec individuálne s prihliadnutím na jej konkrétne okolnosti a zvláštnosti.

30. S ohľadom na závery dovolacieho súdu, vyjadrenie matky ohľadom jej ďalšieho možného vycestovania za účelom pracovného vyslania do P., je v tomto štádiu konania otázne, či je matka schopná preukázať dôvodnosť jej návrhu. Podľa rozhodnutia najvyššieho súdu bude potrebné zistiť, nakoľko je vyslanie matky do Poľska v súčasnosti reálne a konkrétne, aké sú presné podmienky vyslania a to nielen s odkazom na tvrdenia účastníkov konania, ale aj s odvolaním sa na predpisy a postupy ministerstva zahraničných vecí v takýchto situáciách. Ako ďalej uviedol dovolací súd vo svojom rozhodnutí, súhlas s vysťahovaním sa musí týkať konkrétnej životnej situácie, s ktorou sa rodina maloletého vyrovnáva, pričom súd skúma všetky zložky najlepšieho záujmu dieťaťa (napr. zabezpečenie vzdelania a pod.) za súčasných podmienok v daný čas. Nie je možné v danom prípade vydať „bianko“ rozhodnutie súdu bez väzby na konkrétnu situáciu s tak závažnými dôsledkami pre maloletého a jeho rodičov. Skúmanie podmienok pre nahradenie súhlasu otca s premiestnením maloletého do zahraničia s matkou, a vzhľadom na uplynutie dlhšieho časového obdobia od vyhlásenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie bude zároveň potrebné doplniť dokazovanie nielen ohľadom zistenia dôvodnosti rozhodovania o návrhu matky (s poukazom na odôvodnenie dovolacieho súdu), ale najmä v prípade aktuálnosti jej návrhu posúdiť aj možnú úpravu styku otca s maloletým (v prípade vyhovenia návrhu matky), a to aj s ohľadom na jeho odvolacie námietky, kedy poukazoval na nevykonateľnosť rozhodnutia súdu prvej

inštancie v tejto časti. Odvolací súd sa rozsahom styku otca s maloletým nezaoberal už z dôvodu, že nepovažoval návrh matky za dôvodný, hoci uviedol, že súdom prvej inštancie upravený styk v napadnutom rozhodnutí, okrem toho, že predpokladá pravidelné cestovanie maloletého na Slovensko, významne obmedzí rozsah a spôsob starostlivosti otca o maloletého a ich vzájomný kontakt (na jeden víkend v mesiaci), ktorý bude za účelom využitia svojho práva na styk nútený tiež cestovať do Poľskej republiky, čo je nesporne spojené okrem iného aj s nemalými finančnými výdavkami. Odvolací súd však poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ ide o rozsah styku, rozhodnutie súdu prvej inštancie postráda odôvodnenie k skutočnostiam tvrdným otcom v odvolacom konaní. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní musí zohľadňovať všetky do úvahy prichádzajúce skutočnosti a vysporiadať sa s nimi v odôvodnení (v danom prípade aj s ohľadom na to, či otec má možnosť realizovať styk s maloletým v zmysle rozhodnutia súdu prvej inštancie, nielen z časového hľadiska, ale aj finančného). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí v zmysle § 220 ods. 2 CSP vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby jeho závery, ku ktorým dospel na základe zhodnotenia skutkového stavu veci, boli prijateľné, racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a najmä presvedčivé. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti nespĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Neodôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, a teda uvedeným postupom súd prvej inštancie znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorého jednotlivým čiastkovým právom je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

31. Odvolací súd pokladal súčasne za neúčelné, aby dokazovanie vo vyššie uvedenom rozsahu (to je či je návrh matky dôvodný a aktuálny, ako aj skúmanie ďalších okolností a podmienok v zmysle rozhodnutia dovolacieho súdu) doplnil sám a to predovšetkým s poukazom na potrebu doplnenia dokazovania súdom prvej inštancie aj v časti úpravy styku otca s maloletým (v prípade dôvodnosti návrhu matky), ktorým sa odvolací súd v ostatnom rozhodnutí nezaoberal s ohľadom na svoje závery a rozhodnutie.

32. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 b) a c) CSP.

33. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (i dovolacieho súdu), v ďalšom konaní bude vykonať riadne dokazovanie v naznačenom smere, to je zistiť nakoľko je vyslanie matky do Poľska v súčasnosti reálne a konkrétne, aké sú presné podmienky vyslania a to nielen s odkazom na tvrdenia účastníkov konania, ale aj s odvolaním sa na predpisy a postupy ministerstva zahraničných vecí v takýchto situáciách, pričom je na matke, aby preukázala dôvodnosť svojho návrhu a v kladnom prípade následne znova posúdiť uplatnený nárok vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty otca, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, v prípade potreby opätovného vypočutia maloletého je tiež potrebné mu vysvetliť význam a dôsledky novej úpravy styku a následne po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporého poriadku.

34. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie znova rozhodne aj o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie a tiež trov odvolacieho a dovolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

35. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).